

UVIJEK PRVI — Josipa, Josip, Željko i Dubravko Krčelić

KRČELIĆI – PONOS NK ROSENAU IZ MÖHRINGENA

Dok je takvih kao što je Joža...

Iz Möhringena: Bono ŽEPIĆ

MÖHRINGEN — U svakom klubu Jugolige ima ljudi, koji se svojim samoprijegornim radom izdvajaju iz cjeline entuzijasta radeći i pridonoseći uspjehu svoje družine. U novoosnovanom klubu NK Rosenau u Möhringenu jedan od takvih je i Josip Krčelić. Ono što popularnog Jožu još više izdvaja od ostalih je to što je u klub učlanio cijelu svoju obitelj: suprugu Josipu, te sinove Željka i Dubravka.

— Još kao dječak na rodnom Medveščaku u Zagrebu zavolio sam sport, i to ne samo nogomet. Godine 1959. sam na Badiji pod vodstvom Hrvoja Macanovića završio fiskulturni tečaj, a kao fiskulturni referent radio sam u poduzeću »Antilop« u Zagrebu, gdje sam 1960. godine dobio diplomu kao najbolji referent za fizičku kulturu općine Medveščak. Kada je ovdje u Möhringenu, gdje stanujem, osnovan nogometni klub, odmah sam ponudio svoju pomoć. Supruga Josipa, koja je još u domovini zavoljela sport, odmah mi se pridružila, a sinovi su objeručke prihvatili da i oni budu od pomoći. Svjestan sam da djeca ovdje ne mogu postići neku veliku sportsku slavu. Ali sport je zdrav i koristan. Meni je drago da oni baš tu ljubav imaju — ispričao nam je s ponosom razloge svoje simpatije za NK Rosenau njegov potpredsjednik Joža Krčelić-Stari.

Mnogi će se sigurno zapitati, pa u čemu se ogleda ta pomoć Krčelića jednom nogometnom klubu. Pokušat ćemo nabrojiti samo neke oblike njihove pomoći. Svo četvoro su članovi kluba s plaćenom godišnjom članarinom (Josip 60 DM, a ostali po 30 DM). Josipa često o svom trošku opere i izglača dresove (od 16—20 DM se plaća za tu uslugu čistionicama), sedamnaestogodišnji sin Željko, koji je do nedavno igrao za SV Spartania-Möhringen, po potrebi je i rezervni igrač Rosenaua a inače stalno vodi brigu o opremi i to kao pravi oružar, naravno uz pomoć tate i mlađeg brata dvanaestogodišnjeg Dubravka.

Ako je potrebno otići na Degerloch rezervirati igralište, ili potražiti suca, ugovoriti utakmicu, prisustvovati izvlačenju parova za turnire ili bilo koji drugi posao, Joža je uvijek prvi, a u njegovom crvenom »escortu« uvijek se pokraj sinova nađe i po dva mjesta da se prebace igrači do igrališta na kome se igra ili trenira tog dana.

Složni Krčelići su uvijek prvi. Tako je bilo i nedavno kada se povela riječ da bi za klub trebalo kupiti kvalitetnu loptu za igranje noćnih utakmica. Dilemu je raščistio ponovno Joža. Otišao je u grad i za svoje novce (115 DM) kupio i darovao klubu željenu loptu. A kao iskusni majstor za šivanje lopti (radio je u Zagrebu u Sport-Herucu) znao je i ovaj put izabrati pravi dar svom klubu.

I na kraju: dok je god Krčelića u Rosenau, Horvata, Kovačevića, Petrovića, Stojanovića u drugim klubovima i njihove ljubavi prema sportu, radu i klubovima u kojima rade, bit će i Jugolige i njezinih klubova.